# Orędownik Urzędowy
## POWIATU MORSKIEGO

Wychodzi w środę i w sobotę w miarę potrzeby. — Prenumerata miesięczna wynosi 2.00 złote. — Poszczególny numer 60 groszy.

Ogłoszenia w części nieurzędowej przyjmuje się za opłatą 80 gr od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 1,20 złotych od wiersza.

Administracja: Wydział Powiatowy w Wejherowie. Telefon 30 i 50.

**Nr. 19.** | **Wejherowo, sobota, dnia 12 maja 1928 r.** | **Rok II.**

**Treść:**



### 140.
### Rozporządzeuie Prezydenta Rzeczypospolitej
z dnia 22 marca 1928 r.

o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawaniu rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

**Godziny handlu i otwarcia sklepów i zakładów.**

Art. 1. Czas sprzedaży towarów i otwarcia sklepów i wszelkich miejsc zawodowej sprzedaży oraz zakładów fotograficznych nie może w dni powszednie przekraczać 10 godzin na dobę.

Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu nie stosują się do sklepów, miejsc zawodowej sprzedaży i zakładów, wymienionych w art. 2 do 6 włącznie niniejszego rozporządzenia.

Art. 2. Jatki z mięsem, wędliniarnie i sklepy spożywcze z wyjątkiem sklepów, zajmujących się wyłączną lub przeważającą sprzedażą napojów alkoholowych, mogą być otwarte w dni powszednie do 12 godzin na dobę.

Art. 3. Zakłady fryzjerskie i kalotechniczne mogą być otwarte w dni powszednie do 10 godzin na dobę, a w soboty i dni przedświąteczne do 12 godzin na dobę.

Art. 4. W budkach i kioskach, w których sprzedaje się do spożycia na miejscu wodę sodową, wody mineralne i napoje chłodzące oraz słodycze i owoce, a nie sprzedaje się żadnych innych towarów, sprzedaż może się odbywać we wszystkie dni w tygodniu w czasie od 1 kwietnia do 30 września włącznie w godzinach od 9-tej do 21-ej.

Art. 5. Sprzedaż uliczna gazet i czasopism oraz wyrobów tytoniowych może się odbywać w dni powszednie w godzinach od 7-ej do 23-ej, a sprzedaż uliczna wszelkich innych towarów — tylko w godzinach otwarcia sklepów (art. 1 i art. 8 ust. 1). Przez sprzedaż uliczną rozumieć należy sprzedaż dokonywaną na ulicach i placach z ruchomych miejsc sprzedaży, jak: kosze, stoliki, skrzynki i t. p.

Sprzedaż gazet i czasopism oraz wyrobów tytoniowych w kioskach ulicznych, w których nie sprzedaje się żadnych innych towarów, uważa się za sprzedaż uliczną.

Art. 6. Czas otwarcia we wszystkie dni w tygodniu jadłodajni, jak: restauracje, cukiernie, kawiarnie, mleczarnie, paszteciarnie, piwiarnie, winiarnie, miodarnie, garkuchnie, bary, kuchnie publiczne, bufety, szynki, traktjernie, karczmy, gospody oraz ruchome kuchnie uliczne, będzie określony w poszczególnych gminach miejskich i wiejskich przez władze przewidziane w art. 10 niniejszego rozporządzenia, w zależności od kategorji przemysłowej i poszczególnych rodzajów tych jadłodajni oraz potrzeb miejscowych.

Wymieniona powyżej władza, może w poszczególnych wypadkach zezwolić, o ile tego będą wymagały warunki miejscowe, na przedłużenie czasu otwarcia jadłodajni, opłacających świadectwa I i II kategorji, poza godziny ustalone na podstawie przepisów poprzedniego ustępu niniejszego artykułu. Zezwolenia takie będą wydawane tylko indywidualnie i na okres czasu nie dłuższy od 1 roku.

Art. 7. Przerwy, w czasie których sklepy i zakłady objęte niniejszem rozporządzeniem będą zamknięte, wlicza się do godzin otwarcia tych sklepów i zakładów.

W gminach wiejskich władze, wymienione w art. 10 mogą wprowadzić przymusowe przerwy

odpoczynkowe nie wliczane do godzin otwarcia, w czasie których sklepy i zakłady, objęte niniejszem rozporządzeniem, za wyjątkiem jadłodajni, będą zamknięte.

### Godziny zamykania sklepów i zakładów.

Art. 8. Sklepy, zakłady i miejsca zawodowej sprzedaży za wyjątkiem zakładów wymienionych w art. 4, 5 i 6 mogą być otwarte najdłużej do godziny 19-ej.

W soboty i dni przedświąteczne sklepy i miejsca zawodowej sprzedaży, wymienione w artykule 2 niniejszego rozporządzenia, mogą być otwarte do godziny 20-ej, a zakłady fryzjerskie i kalotechniczne do godziny 21-ej.

W gminach wiejskich władza przewidziana w art. 10 może zezwolić, aby sklepy, zakłady i miejsca zawodowej sprzedaży, wymienione w art. niniejszym były otwarte, w czasie od 1 kwietnia do 30 września włącznie, do godziny 21-ej.

Art. 9. W wigilję Bożego Narodzenia oraz w Wielką Sobotę sklepy, wszelkie miejsca zawodowej sprzedaży oraz zakłady fotograficzne, fryzjerskie i kalotechniczne mogą być otwarte najwyżej do godziny 18-ej.

### Określenie godzin otwierania i zamykania sklepów i zakładów.

Art. 10. Godziny otwierania i zamykania sklepów, miejsc zawodowej sprzedaży oraz zakładów wymienionych w rozporządzeniu niniejszem, określa powiatowa władza administracji ogólnej, a w m. st. Warszawie — Komisarz Rządu, w porozumieniu z inspektorem pracy właściwego okręgu i po wysłuchaniu opinji rad gminnych, względnie miejskich, właściwych izb przemysłowo-handlowych i rzemieślniczych, oraz przedstawicieli stron zainteresowanych, przyczem godziny te winny być w poszczególnych miejscowościach dla tego samego rodzaju sklepów i zakładów jednolite.

Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej i z Ministrem Przemysłu i Handlu może określić w drodze rozporządzeń granice wyżej przytoczonych uprawnień władz administracji ogólnej.

Art. 11. Godziny otwarcia wszelkich miejsc zawodowej sprzedaży, znajdujących się w obrębie dworców kolejowych, jak: księgarnie kolejowe, sklepy tytoniowe itp. oraz zakładów fryzjerskich i bufetów kolejowych, ustali osobne rozporządzenie Ministrów: Spraw Wewnętrznych, Komunikacji, Pracy i Opieki Społecznej i Przemysłu i Handlu.

Czas otwarcia, ilość oraz zakres działalności miejsc zawodowej sprzedaży i zakładów, objętych niniejszym artykułem, powinny odpowiadać jedynie istotnym potrzebom przejezdnych.

### Postanowienie specjalne.

Art. 12. Sprzedaży towarów w sklepach połączonych z jadłodajniami, zakładami fryzjerskiemi, kalotechnicznemi lub z przedsiębiorstwami nie podlegającemi niniejszemu rozporządzeniu wolno dokonywać tylko w godzinach określonych dla samodzielnych sklepów tej samej gałęzi handlu.

W innych godzinach miejsce sprzedaży towarów musi być w tych sklepach i zakładach zamknięte i towary dla kupujących uniedostępnione.

W godzinach, kiedy sklepy są zamknięte, w jadłodajniach dozwolone jest wydawanie towarów tylko do spożycia na miejscu.

Art. 13. Kategorje sklepów, uważanych za sklepy spożywcze w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, oraz warunki jakim powinny odpowiadać zakłady zaliczone do jadłodajni, określi osobne rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu i z zainteresowanymi ministrami.

Art. 14. W czasie trwania wystaw lub targów ogólno-krajowych i międzynarodowych, wojewoda w porozumieniu z inspektorem pracy właściwego okręgu, może zezwalać na otwieranie i zamykanie sklepów, miejsc zawodowej sprzedaży i zakładów, znajdujących się na terenie takich wystaw lub targów, w innych godzinach niż określone w rozporządzeniu niniejszem, lub w rozporządzeniach wydanych na jego podstawie.

Zezwolenia takie mogą być wydawane jeśli zmiana godzin uzasadniona jest rodzajem i potrzebami wystawy lub targu, przyczem jednak sklepy, miejsca zawodowej sprzedaży i zakłady nie mogą być otwarte dłużej niż do godziny 21-ej, o ile rozporządzenie niniejsze nie przewiduje wyjątków (art. 4, 5 i 6), a czas ich otwarcia nie może przekraczać norm w rozporządzeniu ustanowionych.

Art. 15. Przepisy ustaw ochronnych w zakresie pracy pracowników najemnych a w szczególności ustawy o czasie pracy w przemyśle i handlu oraz ustawy w przedmiocie pracy młodocianych i kobiet, nie zostają w niczem naruszone postanowieniami niniejszego rozporządzenia.

### Postanowienia karne.

Art. 16. Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia lub rozporządzeń wydanych na jego podstawie, ulegną karze grzywny do 2000 zł i karze aresztu do 6 tygodni, albo jednej z tych kar.

Władza orzekająca oznaczy w orzeczeniu na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny, karę zastępczego aresztu, według słusznego uznania, jednakże w wysokości nie ponad 4 tygodnie.

W razie powtórzenia przekroczeń, wymienionych w ustępie 1-szym niniejszego artykułu, w ciągu roku, licząc od poprzedniego ukarania, winny ulegnie karze bezwzględnego aresztu.

Art. 17. Do orzekania powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

Skazany przez powiatową władzę administracji ogólnej może w ciągu 7 dni od dnia doręczenia orzeczenia wnieść na ręce tej władzy żądanie przekazania sprawy właściwemu sądowi okręgowemu, który rozstrzyga prawomocnie przy odpowiedniem zastosowaniu przepisów postępowania obowiązujących go w pierwszej instancji. Na wniosek prokuratora będzie zarządzone postępowanie uproszczone; wyrok sędziego nie ulega zaskarżeniu.

W postępowaniu sądowem orzeczenie władzy administracyjnej zastępuje prawomocny akt oskarżenia (wniosek w postępowaniu uproszczonem). Przed wyznaczeniem rozprawy przewodniczący (sędzia) może zarządzić przesłuchanie przez właściwy sąd powiatowy (pokoju) oskarżonego, świad-

ków i biegłych; świadków i biegłych można przesłuchać pod przysięgą.

Sąd postanawia według swego uznania, których świadków i biegłych przesłucha na rozprawie pod przysięgą lub bez zaprzysiężenia, a których zeznania będą odczytane; wolno odczytywać zapiski dochodzenia i inne części akt administracyjnych.

Żądanie przekazania sprawy sądowi nie wstrzymuje ściągnięcia grzywny.

**Postanowienia końcowe.**

Art. 18. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej i Ministrem Przemysłu i Handlu, odnośnie art 11 — Ministrom: Spraw Wewnętrznych, Komunikacji, Pracy i Opieki Społecznej i Przemysłu i Handlu, a odnośnie postanowień karnych — Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 19 Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 14 dni po ogłoszeniu.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą: ustęp czwarty art, 2 ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz U R. P. z r. 1920 Nr. 2, poz 7) oraz ustęp trzeci art. 2 tejże ustawy w brzmieniu nadanem mu ustawą z dnia 14 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 14, poz. 127).

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki
Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Wojskowych: J. Piłsudski
Minister: K. Bartel
Minister Spraw Wewnętrznych: Sławoj Składkowski
Minister Spraw Zagranicznych: August Zaleski
Minister Skarbu: G. Czechowicz.
Minister Sprawiedliwości: A. Meysztowicz
Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: Dr. Dobrucki
Minister Rolnictwa: K. Niezabytowski
Minister Przemysłu i Handlu: E. Kwiatkowski
Minister Komunikacji: Romocki
Minister Robót Publicznych: Moraczewski
Minister Pracy i Opieki Społecznej: Dr. Jurkiewicz
Minister Reform Rolnych: Witold Staniewicz
Minister Poczt i Telegrafów: Bogusław Miedziński

---

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości i zaznaczam, że rozporządzenie to weszło w życie z dniem 10 kwietnia 1928 r.

Wejherowo, dnia 9. 5. 1928 r.

Starosta: Lipski.

---

## 141.
## Rozporządzenie Rady Ministrów
z dnia 14 marca 1928 r.
o wyprzedażach dokonywanych w obrocie handlowym.

Na zasadzie art. 7 p. 1 lit. b ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 559) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 września 1927 r (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 749) zarządza się co następuje:

§ 1. Wyprzedaże, dokonywane w obrocie handlowym i podawane do publicznej wiadomości, z wyjątkiem wyprzedaży posezonowych i inwentarzowych, można urządzać wyłącznie za zezwoleniem władzy przemysłowej.

§ 2. Ubiegający się o takie zezwolenie powinien wnieść do władzy przemysłowej I instancji miejsca, w którem ma się odbyć wyprzedaż, podanie na piśmie i wymienić w niem następujące szczegóły:

1) ilość i rodzaj towarów, jakie mają podlegać sprzedaży,
2) dokładne oznaczenie lokalu wyprzedaży,
3) w przeciągu jakiego okresu czasu wyprzedaż ma się odbywać,
4) przyczynę wyprzedaży (śmierć przedsiębiorcy, zwinięcie przedsiębiorstwa, przejście przedsiębiorstwa w inne ręce, przesiedlenie przedsiębiorstwa, wypadki żywiołowe, i t. p.).

§ 3. Władza przemysłowa I instancji orzeka w przeciągu dni 30, po zasięgnięciu opinji właściwej izby przemysłowo-handlowej, względnie innych zrzeszeń, reprezentujących interesy przemysłu i handlu, izby rzemieślniczej względnie korporacyj i cechów, do jakich proszący należą.

Opinje powyższe dotyczą również prawdziwości szczegółów, wymienionych w § 2 punkcie 4.

Orzekając, władza przemysłowa kieruje się własną oceną okoliczności, podanych przez proszącego, oraz opinji izb i innych zrzeszeń oraz korporacyj i cechów.

Opinje powinny wpłynąć w przeciągu dni 14 od zwrócenia się władzy do izby lub zrzeszenia. Po upływie tego terminu władza przemysłowa orzeka niezależnie od okoliczności, czy nadeszła opinja, czy też termin bezskutecznie upłynął.

§ 4. Władza przemysłowa I instancji udziela zezwolenia na czas nie dłuższy, jak na przeciąg trzech miesięcy. Z ważnych powodów może władza przemysłowa II instancji przedłużyć termin wyprzedaży, jednak nie więcej niż o trzy miesiące.

Wyprzedaż obejmować może tylko towary pierwotnie zgłoszone W celu zbadania, czy ten przepis jest wykonany przez wyprzedawcę, władza przemysłowa ma prawo przedsiębrać rewizję w lokalu wyprzedaży.

§ 5. Nie wolno wyprzedaży ogłaszać ani rozpoczynać przed udzieleniem zezwolenia ani też przedłużać jej poza dozwolony przeciąg czasu.

§ 6. Urządzający wyprzedaże posezonowe i inwentarzowe, przyjęte w zwykłym obrocie handlowym, winni przed jej rozpoczęciem zawiadomić władzę przemysłową I instancji, iż rozpoczynają jedną z tych wyprzedaży. W zawiadomieniu należy wymienić ilość i rodzaj towarów podlegających wyprzedaży i okres, w przeciągu którego ma się ona odbywać, nie przewyższający jednak jednego miesiąca, oraz datę ostatniej wyprzedaży.

Celem zbadania, czy warunki danych wyprzedaży, podane w powyższym zawiadomieniu, są dotrzymane przez przedsiębiorcę, władza przemysłowa może w lokalu sprzedaży dokonać rewizji.

§ 7. Przepisy niniejszego rozporządzenia nie stosują się do wyprzedaży, przedsiębranych na skutek polecenia sądu lub innej władzy lub też przez zarząd masy konkursowej albo w innych wypadkach na podstawie szczególnego upoważnienia ustawowego.

§ 8. Przekroczenia niniejszego rozporządzenia przez osoby, urządzające wyprzedaż, będą karane w myśl artykułu 7 punktu 2 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 września 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 749).

§ 9. Władza przemysłowa I instancji powinna natychmiast zamknąć wyprzedaż, o ile objęto nią towary pierwotnie niezgłoszone.

§ 10. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrom Przemysłu i Handlu, Sprawiedliwości oraz Spraw Wewnętrznych.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Piłsudski
Minister Przemysłu i Handlu: E. Kwiatkowski
Minister Sprawiedliwości: A. Meysztowicz
Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski

---

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości, i zaznaczam, że rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 30 kwietnia 1928 r.

Wejherowo, 9. 5. 1928 r.

Starosta: Lipski.

---

## 142.
## Zarządzenie

weterynaryjno-policyjne Wojewody Pomorskiego przeciw zawleczeniu nosacizny do Województwa Pomorskiego.

Celem zapobieżenia zawleczenia nosacizny na obszar Województwa Pomorskiego zarządzam na podstawie §§ 16 i 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22. VIII. 1927 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 77 poz. 673), oraz z upoważnienia Ministra Rolnictwa co następuje:

§ 1.

Właściciele względnie zawiadowcy zajezdnych stajen winni prowadzić książkę kontrolną, do której należy zapisywać wszystkie konie, muły i osły, umieszczane w tych stajniach. W książkę kontrolną należy notować następujące dane: Nazwisko i imię właściciela, wstawionych zwierząt, szczegółowy adres właściciela, opis zwierząt, czas wejścia zwierząt do stajni i ich wyprowadzenia.

§ 2.

Konie, muły i osły wolno karmić i poić tylko z worków, wiaderek albo żłóbków własnych. Wobec tego zabronionem jest karmienie koni, mułów i osłów z wspólnych żłobów i wiader, znajdujących się w publicznych zajazdach i służących do ogólnego użytku.

§ 3.

Wszystkie stajnie zajezdne i handlarskie po ich użyciu przez konie, muły i osły podlegają codziennemu dokładnemu wyczyszczeniu.

Co dni 14 stajnie te mają być gruntownie czyszczone i dezynfektowane w sposób następujący:

Nawóz, resztki słomy, siana i obroku muszą być usunięte, cała stajnia, ściany, przegrody, kanały ściekowe, zbiorniki i doły oczyszczone dokładnie miotłą lub szczotką. Przedmioty drewniane należy odkazić rozcieńczonem mlekiem wapiennem, natomiast metalowe części należy odkażać rozcieńczoną wodą krezolową lub wodą karbolową.

§ 4.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia będą karane na podstawie §§ 98 i nast. cytowanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22. VIII. 1927 r. aresztem do 6 tygodni lub grzywną do 1.000 złotych.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma moc obowiązującą w powiatach: morskim, kartuskim, kościerskim, starogardzkim i tczewskim.

L dz. VII. B. 3596/28.

Toruń, dnia 2. kwietnia 1928 r.

Wojewoda: (—) Młodzianowski.

---

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Wejherowo, dnia 9. maja 1928 r.
L. dz. X. 3-6647/28 St.

Starosta: Lipski.

---

## 143.
## Obwieszczenie.

Podaję do publicznej wiadomości, że u psa p. Józefa Ellwarta w Wielkim Kacku stwierdzono urzędowo wściekliznę.

---

## Rozporządzenie weterynaryjno-policyjne dot. wścieklizny.

Celem stłumienia wścieklizny rozporządzam na podstawie art. 70 rozporządzenia Prezydenta z dnia 22. 8. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych — Dz. U. nr. 77 poz. 673 — co następuje:

§ 1.

Na przeciąg 3 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia należy w gminach wzgl. obszarach dworskich: Gdynia miasto, Redłowo, Orłowo, Witomino, Chwarzno, Dobrzewino, Mały Kack, Kolibki, Bojano, Wiczlino, Kolonja, Chwaszczyno, Wielki Kack, Osowa i Wysoka trzymać psy na uwięzi lub zamknąć. Trzymaniu na uwięzi równa się prowadzenie psa na smyczy. zaopatrzonego w bezpieczny kaganiec. W gminach tych i obszarach dworskich zakazuje się też swobodnego puszczania kotów.

§ 2.

Wywóz psów z miejscowości wymienionych w § 1 dozwolony jest tylko z zezwoleniem Starosty po poprzedniem zbadaniu przez powiatowego lekarza weterynaryjnego.

§ 3.

Psy pasterskie przy strzeżeniu trzody jedynie na pastwisku i psy myśliwskie podczas polowania nie potrzebują być zaopatrzone w kagańce i prowadzone na smyczy. Poza czasem użytku podlegają i te psy przepisom § 1.

§ 4.

Psy lub koty, ktore wbrew niniejszym przepisom spotka się w powyżej wymienionych gminach wzgl. obszarach dworskich biegających swobodnie, należy natychmiast zabić.

§ 5.

Psy lub koty podejrzane o wściekliznę musi właściciel lub posiadacz natychmiast zabić albo też odosobnić aż do wkroczenia policji. Psa lub kota podejrzanego o wściekliznę, który pokąsał człowieka, nie należy zabić, lecz zamknąć aż do zbadania przez powiatowego lekarza weterynaryjnego.

§ 6.

O ile pies lub kot wściekły lub podejrzany o wściekliznę zdechł lub został zabity, winna natychmiast być przeprowadzona sekcja przez powiatowego lekarza weterynaryjnego.

§ 7.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 8.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia podlegają karze przewidzianej w art. 98 i nast. rozporzędzenia Prez. Rz. P. z dnia 22. sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 673) z dnia 2. IV. 1927 r.

Wejherowo, dnia 9. 1928 r.
L. dz. X. 3-6854/28 St.

Starosta: Lipski.

---

## 144.
## Obwieszczenie
w sprawie gospodarki leśnej.

Gospodarka w lasach większych niż 5 ha, a niestanowiących własności Państwa, podlega nadzorowi ze strony władz państwowych w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. Dz. Ust. Nr. 57. Również nadzorowi temu podlegają lasy mniejsze niż 5 ha, lecz tylko te, które uznane są przez władzę za ochronne lub te, które graniczą z innemi lasami i tworzą razem z niemi obszar większy niż 5 ha. Wszystkie sprawy, dotyczące lasów mniejszych niż 30 ha należą do kompetencji Starosty, większych — Wojewody.

Użytkowanie lasu (wyręby, trzebieże) możliwe jest jedynie na podstawie zatwierdzonego programu względnie planu gospodarstwa leśnego.

Program gospodarstwa leśnego powinien zawierać:

1) dokładny, odręczny szkic granic poszczególnych drzewostanów z oznaczeniem tych drzewostanów literami,
2) szczegółowy opis drzewostanów kolejno według liter na szkicu (np. A — drzewostan sosnowy, 45 lat, zadrzewienie (gęstość drzewa) dobre, średnie, słabe, wysokość przeciętna 10 metrów,
3) opis gleby pod drzewostanem (np. gleba piaszczysta, gliniasto-piaszczysta, sucha, wilgotna, porośnięta trawą, mchem, jałowcem, borówką, wrzosem),
4) wielkość w ha rocznego wyrębu i rok wyrębu, oraz podanie litery drzewostanu, w którym wyrąb jest zamierzony. Miejsce wyrębu powinno być lekko zakreślone na szkicu i oznaczone literą,
5) termin zalesienia zrębu, które powinno być rozpoczęte najpóźniej na wiosnę następnego roku po wyrębie oraz sposobu zalesienia (siew, sadzenie).

Program taki należy przedstawić odpowiedniej władzy w 2 egzemplarzach.

Również zmiana gruntu leśnego na inny rodzaj użytkowania może nastąpić dopiero po zezwoleniu na to odpowiedniej władzy, którą jest Wojewoda.

Jakikolwiek wyrąb drzew w lesie zatwierdzonego przez władzę państwową programu gospodarczego lub niezgodnie z zatwierdzonym programem uważany jest za bezprawny, a właściciele lasów, w których wyręby takie zostały przeprowadzone, pociągnięci zostaną do odpowiedzialności karnej, tj. nałożona będzie na nich kara w wysokości od 2 do 4-krotnej wartości wyrąbanych drzew, pni, korzeni, lub zniszczonego w jakikolwiek sposób lasu.

Za samowolną, bez zezwolenia władzy, zmianę gruntów leśnych grozi kara w wysokości od 3 do 5 zł za każdy ar gruntu leśnego oraz ponowne zalesienie, zmienionego samowolnie gruntu leśnego na inny rodzaj użytkowania.

W lasach ochronnych kary wynoszą od 4 do 8-krotnej wartości wyrąbanych bezprawnie lub zniszczonych drzew, pni, korzeni. Za bezprawną, samowolną zmianę uprawy leśnej na inną w tych lasach grozi kara 10 zł za każdy ar gruntu lub areszt do 6 tygodni. Wszystkie zręby muszą być zalesione sztucznie (siew ręczny lub sadzenie) najpóźniej do 1 czerwca 1933 roku. Zalesienie tych zrębów powinno być rozpoczęte już w roku bieżącym. W wypadkach jednak, gdy władza poprzednio już wyznaczyła termin zalesienia zrębów, wykonanie tych zalesień powinno być ukończone w wyznaczonym przez władze terminie. Za niezalesienie w terminie grozi właścicielowi zrębu kara w wysokości od 2 do 5 zł za każdy ar niezalesionego zrębu. Prócz tego ponosi on koszta zalesienia przymusowego przez władzę.

W razie gromadnego pojawienia się w lesie szkodliwych owadów, właściciel lasu obowiązany jest donieść natychmiast o tem Staroście. Niezawiadomienie Starosty pociąga za sobą grzywnę w wysokości do 200 zł.

Za niewykonie zaś darządzeń władzy co do stosowania środków ochronnych przeciwko szkodliwym owadom leśnym — grozi kara do 500 zł.

Sztucznie zalesione grunty, nie będące dotycząs gruntami leśnemi, a uznane przez władze za nienadające się do innej niż leśnej uprawy, zwolnione będą od wszystkich podatków państwowych w ciągu 30 lat, licząc od roku następującego po dokonaniu zalesienia.

Wejherowo, dnia 8. maja 1928 r.

Starosta: Lipski.

---

## 145.
## Uchwała

Wydziału Powiatowego w sprawie ryczałtu na pokrycie kosztów rzeczowych wójtostw powiatu morskiego.

Na podstawie § 69. ordynacji powiatowej ustalił Wydział Powiatowy w posiedzeniu z dnia 25 kwietnia 1928 r. ryczałt na pokrycie kosztów rzeczowych dla wójtostw powiatu morskiego we formie dopłaty z gmin wiejskich i obszarów dworskich we wysokości 5 groszy od osoby rocznie.

Obliczenie dopłaty według liczby osób uskutecznia wójt na podstawie ostatniego urzędowego spisu ludności i ściąga je z kas gminnych wzgl. od przełożonych obszarów dworskich.

Wejherowo, dnia 5. maja 1928 r.

L. dz. I. a-2-3510/28 W. P.

Wydział Powiatowy.

Lipski.

---

## 146.
## Ustalenie granic obwodów wójtowskich.

Podaję do ogólnej wiadomości, że Wydział Powiatowy powiatu morskiego w posiedzeniu swem z dnia 25 kwietnia 1928 r. uchylił uchwałę Wydziału Powiatowego powiatu wejherowskiego z dnia 2 marca 1927 r., ogłoszoną w Orędowniku Urzędowym powiatu wejherowskiego nr. 14 poz. 77, którą zgodnie z § 57 ust. 4 ordynacji powiatowej przydzielono do sąsiednich pp. wójtów gminy i obszary dworskie, odcięte granicą powiatu morskiego od swych wójtostw. Tą samą uchwałą z dnia 25 kwietnia 1928 r. ustalił Wydział Powiatowy, że wójtostwom odnośnym przywraca się ich dawne granice, które istniały zgodnie z § 59 ordynacji powiatowej przed 1 stycznia 1927 r., bo rozporządzenie Prezydenta R. P. z dnia 29 lutego 1928 r. (Dz. U. nr. 25, poz. 221) usunęło granicę, która oddzielała odnośne gminy i obszary dworskie od ich wójtostw.

W rachubę wchodzące obwody wójtowskie składać się będą z następujących gmin i obszarów dworskich:

1. obwód wójtowski Reda z gmin Reda i Ciechocina oraz obszarów dworskich Ciechocino i Pieleszewo;
2. obwód wójtowski Rzucewo z gmin Błądzikowo, Zelistrzewo, Osłonino, Smolno, Mrzezino i Połchowo oraz obszaru dworsk. Rzucewo;
3. obwód wójtowski Celbowo z gmin Połczyno, Brudzewo i Sławutowo oraz obszarów dworskich Połczyno, Celbowo, Sławutówko i Rekowo.
4. obwód wójtowski Starzyno z gmin Starzyno, Werblinia i Starzyński dwór oraz obszarów dworskich Parszkowo, Kłanino, Polchówko i Sulicice;
5. obwód wójtowski Krokowa z gmin Minkowice, Jeldzino i Goszczyno oraz obszarów dworskich Krokowa, Łętowice, Parszczyce, Koźlinki-Szarydwór, Glinki i Lisewo;
6. obwód wójtowski Zarnówiec z gmin Zarnówiec, Odargowo, Lubkowo, Sobieńczyce, Kartoszyno i Nadole oraz obszarów dworskich Zarnowiec, Odargowo i Sobieńczyce leśnictwo;
7. obwód wójtowski Lubocino z gmin Swiecino i Karlikowo oraz obszarów dworskich Lubocino i Tyłowo.

Reszta obwodów wójt. których nie naruszyło rozporządzenie Prezydenta R. P. z dnia 30. X. 1926 r. (Dz. U. nr. 117, poz. 678) wzgl. rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 XII. 1926 r. (Dz. U. nr. 128, poz. 760) pozostaje bez zmiany.

Stan powyższy wprowadza się od dnia 21 maja 1928 r.

Wejherowo, dnia 9 maja 1928 r.

L. dz. I. a 12-3509/28 W. P.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:

Lipski.

---

Nakładem Wydziału Powiatowego w Wejherowie. Odpowiedzialny redaktor Augustyn Westphal, Wejherowo.
Drukiem „Gazety Kaszubskiej“ w Wejherowie.